

insatta 63,301,552 Riksdaler eller vida mer än dubbelt mot insättningarna i Sverige med en dubbelt så stor folkmängd.

Af dessa fakta framgår, huru både nödigt och nyttigt det är att synnerligast i ett så kapitalfattigt land som vårt äiven mindre kapitaler insamlas till förnyad produktion; och då, för vinnandet af ett sådant ändamål, det till en början lärer erfordras att folket erhåller någon ledning af lagstiftningen, föreslår jag: att Riksdagen låter utarbete ett förslag till lag eller reglemente, innehållande de här ofvan antydda eller möjligen andra mera omfattande grunder för bildande af sparbanker inom kommunerna.

Jag anhåller att denna min motion må remitteras till Banko-Utskottet, der den åtminstone synes kunna föranleda förslag till en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med fästad uppmärksamhet på behovet och vigten deraf att, för åstadkommande af sparsamhet och en förbättrad ekonomisk ställning hos folket, så mycket som möjligt uppmuntra till och understödja sparbankernas inrättande.

Stockholm den 29 Januari 1867.

A. Medin.

N:o 224.

Af Herr A. Medin: Om åtskilliga förändringar i anordningen af trafiken å Statens jernvägsstambanor.

Under förhoppning att Jernvägsstyrelsen nu fått tillräcklig materiel, hvilket ej var fallet vid sistförflutna riksdag, vågar jag härmed förnya min då väckta motion, under N:o 354, rörande nedsättning å Statens jernvägsbanor för trafikrande tyngre gods; som efter mitt förmenande vore nyttigt, ej allenast för godsets egare, utau äfven för inkomsten till Statsverket, som ganska väl är i behof deraf.

Dessutom vore af behovet påkallad en förändring med snälltågens turer, som derigenom kunde inbringa större inkomster och med detsamma bereda stora fördelar åt passagerare, som åtfölja. Jag våger alltså föreslå:

det Riksdagen behagade ingå till Kongl. Maj:t med underdånig skrifvelse:

- 1:o det Kongl. Maj:t, efter inhemtande af Jernvägsstyrelsens utlåtande, täcktes i nåder bifalla, att en tredje klassvagn eller flera fingo åtfölja snälltåget mot en förhöjd afgift till fyrtio öre per person för mil räknadt;
- 2:o att snälltåget gjorde ett kort uppehåll vid hvarje station, endast så, att passagerare kunde hinna gå utaf samt på tåget — då äfven tillfälle gafs för posternas behöriga affemmande och mottagning;
- 3:o att nedsättning för vissa trafikerade varor måtte ega rum på godstågen, t. ex. spannmål, kreatur, alla sorters trävaror, tackjern med flera tyngre varor, hvilken nedsättning jag ej vågar bestämma; men förmodar att Jernvägs-styrelsens utlåtande infordras;
- 4:o Om ej skäl vore, att åtskilja persontrafiken från godstrafiken?
Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

A. Medin.

N:o 225.

Af Herr A. Medin: Om den restriktion i räntans frigifvande för korta papper, att dylik ränta icke må beräknas högre än till sju för hundra om året.

De finansiella reformer, som under sednare åren blifvit vidtagna, hafva i flera fall varit allt annat än välgörande, åtminstone för landets modernäring, jordbruket, och dess idkare.

Ingen af dessa reformer har dock visat en så hastig och förstörande verkan, som den vid 1862 års riksdag beslutade och af Kongl. Maj:t fastställda lag om räntans frigifvande.

Följderna af denna lag förutsågs och många röster höjde sig inom Representationen, synnerligast bland Bonde-Ståndets ledamöter, men hertill lyssnade man